

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/134/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118383321
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:6118383321.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Hradec Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 4012/30, proti žalovanej X. V. nar. XX.XX.XXXX, bytom M. L. XXX., o zaplatenie 1.062,59 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4Csp/3/2019-68 zo dňa 12. marca 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Strany **n e m a j ú** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu (v celom rozsahu) zamietol. Vychádzal zo záveru, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý tvorí základ nároku, vyplýva, že nositeľom práv a povinností z predmetného hmotnoprávneho úkonu je právny predchodca žalobcu Provident Financial, s.r.o. Žalobca však nepreukázal, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016 tieto práva a povinnosti prešli na neho, resp., že na žalobcu prešli aj práva uplatňované v tomto spore. Postúpené pohľadávky v zmysle bodu I/1 písm. b/ predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok sú špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve. Vzhľadom na to, že žalobca nepredložil túto prílohu, nepreukázal, že na neho prešla aj pohľadávka, ktorá je predmetom sporu. Okresný súd doplnil, že nakoľko žalobca uviedol, že jeho právny predchodca nezosplatnil pohľadávku, nepreukázal tiež, ktoré konkrétne splátky ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok boli predmetom postúpenia a nezanikli zaplatením zo strany žalovanej.

2. V súvislosti s oznámením o postúpení pohľadávky okresný súd konštatoval, že s poukazom na § 132 ods. 2 CSP nie je povinný z pripojených listinných dôkazov namiesto žalobcu sám zostavovať rozhodujúce skutkové tvrdenia. Navyše, oznámenie o postúpení nemôže nahradiť obsahové náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávok. Len okrajom okresný súd dodal, že z predmetného oznámenia ani nie je zjavné, že by bolo oznámené postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľského úveru zo dňa 19.12.2014, ktorý tvorí základ sporu; oznámenie sa týka iných spotrebiteľských úverov, resp. zmlúv uzatvorených iného dňa. Pokiaľ aj jeden z uvedených úverov je dátumom zhodný s úverom na sumu 1.600 eur zo dňa 19.12.2014, v oznámení o postúpení je uvedená suma 1.867 eur (kým predmetom sporu je zaplatenie 1.062,59 eur).

3. O trovách prvoinštančného konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi uložil povinnosť nahradiť ich v spore plne úspešnej žalovanej v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zmeny tak, že žalobe bude vyhovené, alebo jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že v konaní predložil zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom výzva súdu (v rámci doručenia predvolania) nikde neuvádza povinnosť predložiť prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky; súd žiadal preukázať iba primárne dohody o postúpení pohľadávok. Žalobca pritom tiež predložil oznámenie o postúpení pohľadávky a takéto relevantné oznámenie postupcu žalovaným o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. V danej súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/2001 zo dňa 11.6.2003 (R 119/2003), ako aj ďalšie rozhodnutia všeobecných súdov prezentujúce zhodný právny názor.

5. Odvolateľ ďalej namietal, že nemusel preukazovať, ktoré splátky úveru boli postupované k 16.12.2016, nakoľko zo žaloby vyplýva, že posledná predpísaná splátka bola splatná 18.11.2016, t.j. pred postúpením pohľadávky, a teda postupovaný bol celý zostatok úveru. Tiež namietol záver okresného súdu ohľadom neidentifikácie pohľadávky v oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016. Z dotknutého oznámenia totiž jednoznačne vyplýva úver identifikovaný číslom 610691001 zo dňa 19.12.2014, pričom bez právneho významu je (nižšia) suma, akú žalobca uplatňuje v prebiehajúcom konaní, keďže len využil svoje dispozičné právo a uplatňuje iba „nárok titulom bezúročnosti poskytnutého úveru“.

6. Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP) rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Odvolateľ nespochybňuje záver okresného súdu, že žalujúcou stranou nebola predložená príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2016, v ktorej mali byť identifikované jednotlivé postúpené pohľadávky. To znamená, že žalobca ani len netvrdí, že by prostredníctvom príslušnej prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok preukázal nadobudnutie pohľadávky uplatňovanej v tomto sporovom konaní.

9. Účelovou v danej spojitosti je jeho argumentácia, že okresný súd nežiadal predloženie prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, ale vyzval ho na len doplnenie (primárnej) dohody o postúpení pohľadávok. Je nepochybné, že iba na základe samotnej zmluvy o postúpení pohľadávok nie je možné stotožniť pohľadávku uplatňovanú v prebiehajúcom súdnom konaní s konkrétnou postúpenou pohľadávkou. Dôkazné bremeno preukázania (platného) postúpenia/nadobudnutia uplatňovanej pohľadávky pritom prioritne zaťažuje žalobcu a pokiaľ (práve a len) príloha zmluvy o postúpení pohľadávok obsahuje špecifikáciu postúpených pohľadávok, je logické, že iba (aj) jej pripojením bolo možné uniesť dotknuté dôkazné bremeno.

10. Navyše, výzva okresného súdu, ktorá bola súčasťou predvolania na pojednávanie, pri požiadavke na doručenie dohody o postúpení pohľadávok obsahovala dovetok „...či predmetom postúpenia boli splátky a ktoré alebo zosplatená suma“. Taktiež z uvedeného textu je jednoznačné, že okresný súd požadoval preukázanie postúpenia (práve) nárokovanej pohľadávky. V širšom kontexte je však nutné zdôrazniť, že aktuálne konanie je konaním sporovým (a to aj bez zohľadňovania faktu, že ide o spor s ochranou slabšej strany, ktorou bola/je žalovaná, a nie žalobca), a teda dotknutá výzva, ktorej splnenie mohlo smerovať k úspechu žalobcu, je do značnej miery „na hrane“ rešpektovania princípu rovnosti strán v spore. Možno tak zhrnúť, že v rozoberanej otázke žalobca nielenže bezprostredne sám neuniesol dôkazné bremeno, ale „nevyužil“ ani iniciatívny postup okresného súdu, idúci nad rámec jeho procesných povinností ako nestranného arbitra sporu.

11. Neobstojí ani argumentácia odvolateľa vychádzajúca z odkazu na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 210/2001 zo dňa 11.6.2003, v zmysle ktorého oznámenie postupcu (v tomto prípade Provident Financial, s.r.o.) žalovaným postúpenia pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Krajský súd v predmetnej súvislosti dáva do pozornosti aktuálnu súdnu prax najvyšších súdnych autorít - rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.4.2018. V označenom rozhodnutí najvyšší súd vo vzťahu k rozsudku sp. zn. 4 Obo 210/2001 konštatoval, že ide o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať (osobitne) v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Zároveň uviedol, že predmetný judikát primárne

rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore.

12. Len pre úplnosť krajský súd dodáva, že správne už okresný súd konštatoval, že oznámenie o postúpení pohľadávok nemôže nahradiť obsahové náležitosti zmluvy o postúpení pohľadávok; najmä ak sa jedná o spotrebiteľský vzťah. Nadväzne je plne opodstatneným záver o nepreukázaní postúpenia v aktuálnom konaní uplatňovanej pohľadávky na žalobcu. To znamená, že žalobca v súdenom spore nie je aktívne vecne legitimovaný, ktorá skutočnosť bez ďalšieho podmieňuje zamietnutie žaloby, resp. potvrdenie daného meritórneho výroku napadnutého rozsudku. Vzhľadom na určujúci charakter tohto stanoviska odvolacieho súdu bolo nadbytočné zaoberať sa ďalšími odvolacími námietkami, keďže bez ohľadu na ich eventuálnu dôvodnosť by nemohli viesť k inému výsledku sporu.

13. Žalobca síce odvolaním napadol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu, ale vo vzťahu k výroku o trovách prvoinštančného konania nevymedzil žiadnu konkrétnu námietku. Následne potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritórnej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj krajský súd dopĺňa, že okresný súd náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že strany nemajú nárok na ich náhradu. Odvolateľ/žalobca nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto nemá nárok na náhradu jeho trov; naproti tomu žalovanej žiadne trovy konania v súvislosti odvolacím prieskumom nevznikli (§ 251 CSP).

15. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 a § 421 CSP. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.